

Mál nr. 159/2017
M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar X og ábyrgðartryggingar Z.

Ágreiningur um skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss 10.3.2016.

Gögn.

Málskot, móttakið 8.5.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 29.5.2017.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi slasast við vinnu sína þar sem hann, sem starfsamaður fyrirtækisins Z, vann við að rífa niður bita af röri. Í tjónstilkynningu Z til V dags. 23.5.2016 kemur eftirfarandi fram: „Lyftarinn ýtir (togar) í bitann og við það fellur hann niður og á fót viðkomandi einstaklings sem var í öryggisskóm og með öryggishjálmi.“ Sambærileg lýsing kemur fram í öðrum tjónstilkynningum. Einnig liggur fyrir yfirlýsing vitnis, dags. 14.3.2017, þar sem kemur fram að M hafi farið „upp á pall til þess að losa um bitann og [stjórnanda lyftara] gefin skýr merki bæði með handa merkjum og köllum að hann hætti ekki að hreyfa við neinu fyrr en Guðjón væri kominn niður af pallinum.“ Í lýsingu vitnisins kemur síðan fram að það hafi ekki gengið eftir og M hafi verið rétt lagður af stað niður af pallinum þegar stjórnandi lyftarans hafi rekið bómu í bitann með þeim afleiðingum að bitinn féll á fót M.

M telur sannað með frásögn M og atvikalýsingar vitnis að stjórnandi lyftara hafi sýnt af sér saknæma háttsemi við stjórn lyftarans og hafi það leitt til slyss hans. Honum hafi borið að sýna aðgát og hlýða fyrirmælum sem gefin hafi verið með skýrum hætti bæði munnlega og með handahreyfingum. Einnig vísar M til þess að ekki hafi farið fram rannsókn á orsökum slyssins af hálfu Vinnueftirlitsins þar sem hvorki X né Z hafi gætt þess að tilkynna um slysið í samræmi við 79. gr. laga nr. 46/1980.

V telur ekki sannað að stjórnandi lyftara hafi sýnt saknæma háttsemi og því sé ekki fyrir hendi skaðabótaábyrgð, hvorki af hálfu fyrirtækjanna X né Z og telur að slysið megi helst rekja til háttsemi M sjálfs.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að ekki hafi verið tilkynnt um slys M til Vinnueftirlitsins þrátt fyrir að hann hafi orðið óvinnufær strax við slysið um óvissan tíma. Af dómaframkvæmd Hæstaréttar verður ekki annað ráðið en að leggja verði frásögn M til grundvallar af atvikum við þær aðstæður. Frásögn M er í samræmi við frásögn vitnis um að stjórnandi lyftara hafi hreyft við bómu hans þrátt fyrir fyrirmæli um að gera það ekki fyrr en M gæfi það til kynna með beinum hætti eins og M og vitni lýs að hann hafi fengið fyrirmæli um. Telst stjórnandi lyftarans því hafa sýnt saknæma háttsemi sem leiddi til tjóns M. Þegar litið er til þess hvort stjórnandi lyftarans hafi unnið í þágu fyrirtækisins X eða Z verður ekki annað séð af gögnum málsins en að boðvald vegna verksins hafi legið hjá fyrirtækinu Z og verkið unnið í þágu þess fyrirtækis. Verður Z því talið bera ábyrgð á háttsemi lyftarastjórnandans á grundvelli reglunnar um vinnuveitendaábyrgð. Ekki er sýnt að háttsemi M sjálfs hafi verið þess eðlis að í henni felist stórkostlegt gáleysi í skilningi 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993 og verður bótaréttur hans því ekki skertur vegna eigin ábyrgðar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu Z hjá V.

Reykjavík, 28. júní 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.